

Cura

De godin der *zorg*, zat volgens de overlevering eens aan den oever ener rivier en vormde uit de aan hare voeten liggende klei, terwijl hare ogen peinzend op het voorbijvloeiende water gericht waren, met de vingers spelende en zonder doel ene mensgelijke figuur.

Toen Iupiter daar toevallig voorbijkwam, bad zij hem, dat hij dit dode lichaam zoude bezielen.

De god vervulde hare bede, maar eischte nu ook, dat het nieuwe wezen naar hem zou genoemd worden, hetwelk Cura weigerde, omdat zij het vervaardigd had.

Terwijl zij daarover met elkaar twistten, verscheen Tellus, de godin der aarde, en maakte evenzeer aanspraak op het nieuwe schepsel, omdat zij daartoe de stof geleverd had.

Om den twist te beslissen, riepen de drie twistenden eindelijk Saturnus, den god des tijds, tot scheidsrechter in, en deze deed de uitspraak: "Gij, o Iupiter! gaaft aan het schepsel het leven, neem dus ook zijn lichaam, wanneer het gestorven is; gij, o godin der *Zorg*! hebt het gevormd, aan u behoore het dan, terwijl het leeft; en gij, o Tellus! liet het uit uwe stof vormen, uit *humus* of aarde, geef het dan ook den naam van deze stof en noem het *homo* of mensch (zoon der aarde)."

